

Erdogan učí své spojence v NATO některé nepříjemné pravdy

rt.com/news/601347-erdogan-teaches-nato-allies

Turecký prezident chápe, že Západ se bude muset naučit žít jen jako jedno z několika center světové moci

✉@tarikcyrilamar 🇹🇷tarikcyrilamar.substack.com 🌐
tarikcyrilamar.com

Turecký prezident Recep Tayyip Erdogan na 75. summitu NATO ve Washingtonu, DC, 11. července 2024. © Beata Zawrzel / NurPhoto via Getty Images

U příležitosti 75. výročí zasedání NATO se pouze dva lídři členských států NATO odvážili otevřeně hovořit o otázkách, které by v rozumné organizaci formované vzájemným respektem, která hledá co nejefektivnější a nejodpovědnější politiku, byly předmětem intenzivní debaty mezi všemi členy. Prezident Türkiye Recep Tayyip Erdogan a premiér Maďarska Viktor Orban dali v předvečer schůzky jasně najevo svůj nesouhlas. Třetí vůdce, Robert Fico, slovenský premiér, poté naléhavě varoval a tvrdil, že učinit Ukrajinu členem NATO – což není stejné jako zavádějící, ale naštěstí nezávazné řeči o „nezvratnosti“, které schůzka hrdě vyvolala – by být zárukou třetí světové války. “

Erdogan i Orban se více než kdy jindy rozešli s konformismem, který je nepsaným zákonem NATO. Místo toho, aby jednoduše následovali často zavádějící a sobecké vedení USA, signalizovali tři věci: racionální nesouhlas s politikou odrážející rozum i národní zájmy; že takový nesouhlas je normální, užitečný a měl by být vítán; a že se nepřipojí k ideologickému a škodlivému skupinovému myšlení, které potlačuje disent uvnitř NATO a v širším smyslu Kolektivního Západu.

Orban dodal svou dávku zdravé nezávislosti prostřednictvím diplomacie, když v předvečer summitu odcestoval do Kyjeva, Moskvy a Pekingu (setkání s bývalým a pravděpodobným budoucím americkým prezidentem Donaldem Trumpem bylo jen posledním dotekem).

Erdogan své názory vyjádřil především v důležitém souboru prohlášení v americkém časopise Newsweek .

Türkiye, v této souvislosti stojí za připomenutí, má druhou největší armádu v NATO. Její důstojníci a vojáci mají bohaté zkušenosti se skutečnými vojenskými operacemi, její zbrojní průmysl roste a neustále se modernizuje a v neposlední řadě je jeho poloha, zahrnující Evropu a

západní Asii a kontrolující přístup k Černému moři, strategicky významná, jak jen může být. Ze všech těchto důvodů je spravedlivé říci, že Erdoganův zásah byl obzvláště důležitý.

Přečtěte si více

Západní elity jsou nefunkční. Zde je důkaz z posledního summitu NATO

Turecký prezident připomněl převážně americkým čtenářům Newsweeku, že Türkiye je pro NATO důležité a zároveň je solidární s ostatními členy, a rychle naznačil, že závazek Ankary není slepý, ale spočívá na předpokladu – nebo podmínce – že NATO by mělo hledat řešení, která jsou obojí „udržitelný“ a v souladu se zdravým rozumem. To znamená odmítnutí – diplomatické, ale jasné – myšlenky vést věčnou válku na Ukrajině, protože tato strategie je dokonalým příkladem toho, co není udržitelné. A vzhledem k pokračujícímu lidskému utrpení, ekonomickým ztrátám a vážnému riziku regionální a možná i globální eskalace, které tato strategie také přináší, není slučitelná se zdravým rozumem, jak Erdogan později také výslovně uvedl.

Dále turecký prezident nastínil tři oblasti, ve kterých Ankara nesouhlasí se svými západními partnery. Za prvé, pokud jde o boj proti terorismu, Erdogan zaznamenal hluboké selhání Západu – s Washingtonem v čele – jednat solidárně s klíčovými národními zájmy Türkiye. Z pohledu Ankary je to neúnosná situace, která není „v souladu s duchem spojenectví“. V oblasti diplomacie tento jazyk nemůže být jasnější.

Za druhé, pokud jde o ukrajinský konflikt, Erdogan potvrdil, že Türkiye bude pokračovat ve své politice nebýt jeho stranou a místo toho se zaměří na snahu o mír prostřednictvím diplomacie a udržování dialogu s Ukrajinou i Ruskem.

A za třetí, pokud jde o pokračující masové umírání civilistů v Gaze páchané Izraelem a jeho západními pomocníky proti Palestincům, turecký prezident možná nepoužil výraz „genocida“, ale jeho význam byl přesto jasný.

Vysvětlil, že to, co se děje ve „venkovním vězení“ v Gaze, není válka, ale izraelské útoky na civilisty „nerespektující lidská práva a mezinárodní právo“ a vedou k „masakrům“, v nichž, jak Erdogan zdůraznil, americká vláda je „spoluvinník“. To vše navíc není výjimkou, ale součástí dlouhodobého vzoru uzurpace a „systematického státního terorismu“. Trval také na tom, že „izraelské hrozby vůči zemím regionu, zejména Libanonu“, a izraelské „pokusy rozšířit konflikt... musí ustát“.

Přečtěte si více

Generál a válečný štváč: Proč se vrchní velitel Ukrajiny setkal s notoricky známým francouzským zastupujícím válečným filozofem

Kromě těchto tří hlavních obav se Erdogan vyjádřil také k vzestupu

krajní pravice v EU, který – správně – spojoval s normalizací „rasistické, protiislámské, proticizinecké rétoriky krajní pravice“ a tzv. pokrytectví evropských politiků, jejichž porušování vlastních propagovaných hodnot podkopává jejich důvěryhodnost.

Když uděláme krok zpět, jsou dvě věci, které je třeba poznamenat na Erdoganově iniciativě. Je reprezentativní, v úzkém i širokém smyslu tohoto termínu, a NATO (a obecně řečeno Západ i jeho vůdci ve Washingtonu) na něj nemají adekvátní odpověď.

Pokud jde o reprezentativnost chápanou v domácím pojetí, turecký prezident odráží velké názorové proudy v TÜRkiye. Z průzkumů veřejného mínění víme, že obyvatelstvo celkově reálně vnímá svět, ve

kterém jsou potenciály pro hrozby i spolupráci rozloženy způsoby, které neodpovídají jednoduchým ideologickým vzorcům. Ke klíčovým institucím Západu se přistupuje se zdravou a zaslouženou skepsí. Podle průzkumu z března 2022 – tedy bezprostředně po eskalaci války na Ukrajině – vidělo 75 % respondentů EU jako předpojatou vůči Turecku „z náboženských a kulturních důvodů“.

Zatímco EU má za sebou ošklivou historii, kdy nejprve slibovala a poté popírala členství Turecku, Ankara je členem NATO od roku 1952 – téměř od počátku aliance. NATO sice mocně těžilo z přítomnosti Turecku, ale na oplátku také nabízelo výhody, alespoň během studené války v minulém století. V březnu 2022 si 60 % tureckých respondentů myslelo, že by Turecku mělo zůstat v NATO, zatímco značná menšina 28 % se domnívala, že by jejich země měla vystoupit.

Pokud je obraz NATO nejednoznačný, obraz jeho vůdce je převážně negativní; 52 % dotázaných označilo USA za největší hrozbu pro Turecku. Porovnejte to s obecným hodnocením Ruska tureckou veřejností, kdysi po staletí nebezpečné konkurenční mocnosti. Před eskalací ukrajinského konfliktu pouze 5 % tureckých respondentů vidělo Moskvu jako největší hrozbu; a i po únoru 2022 toto číslo, i když vzrostlo na 19 %, zůstalo výrazně za tím pro Washington.

Přečtěte si více

Nový pokus o převrat v Turecku:
Kdo chce Erdogana pryč?

Kromě otázky, jak reprezentativní je Erdoganův zásah z hlediska tureckého názoru, je tu také skutečnost, že představuje širší

globální trend. Turecký prezident se netajil tím, že Turecku nevidí žádný rozpor mezi členstvím v NATO a snahou o dobré vztahy s národy, jako je Čína a Rusko, nebo mezinárodními organizacemi, jako je

Šanghajská organizace pro spolupráci a BRICS+. To znamená, že ve světě, který se „nesmírně změnil“, si Ankara nárokuje právo provádět politiku v národním zájmu v rámci toho, co je ve skutečnosti již multipolárním světovým řádem.

A to je pro zastánce tvrdé linie na Západě, kteří chtějí vést novou studenou válku (nebo dvě, jednu v Evropě a jednu v Asii) – a také některé horké války – to, co je na tureckém postoji nejnesnesitelnější. Nestaví NATO, Západ ani USA s absolutním odmítnutím. To by byla metoda, kterou by neo-Studení válečníci mohli alespoň zpracovat, protože by odrážela jejich vlastní primitivní přístup k mezinárodní politice. Jádrem Erdoganovy alternativy je spíše odmítnutí principu ideologicky řízené výlučnosti, na kterém je založena současná zatvrzelost Západu.

Místo toho turecký postoj implikuje, že i Západ se bude muset naučit žít s tím, že je jedním centrem moci mezi několika, a že státy s vedením, které stále bere národní zájmy své země vážně, budou na této změně trvat, a to i v rámci spolky stále ovládané Západem. Nakonec bude na elitách Západu a zejména USA, aby se rozhodly, zda se chtějí přizpůsobit globální změně, o níž Erdogan hovořil. Pokud to odmítnou, budou si sami vinit z urychlení vlastního úpadku.

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.

Názor

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

[Organizace Severoatlantické smlouvy – NATORecep](#)

[Tayyip Erdogan](#)

BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

RT

ON

odysee

